

SAHA-LOOLE KAVANDATAVA KAEVANDUSALA LINNUSTIKU ÜLEVAADE

Ala sai üle käidud 23. mail 2009. Linnud pärast öist vihma aktiivsed.

Kaevandamiseks kavandatav ala hõlmab valdavalt loopealseid. Läänepoolset osa on kunagi osaliselt kasutatud põllumaana. Alal on jupike vana raudteetammi, on üks madal lontsik (kunagine järveke), mis praegu on vesine ala ning on kaetud hundinuiastiku pajustiku ja tarnamätastikuga. Suurel osal alast on kasvab männinoorendik või noor sookaasik. Vana raudteetammi kõrval on kõrgendik noorte haabadega. Kõige vanem mets kasvab ala põhjaosas. Sealsete mändide ja kuuskede vanus küünib 40-50 aastani.

Metsalinnustik pole siin kuigi väärtuslik, sest puuduvad vanad põlispuud. Domineerivad laialt levinud ja igal pool kohatavad värvulised nagu metsvint (*Fringilla coelebs*) ja salu-lehelind (*Phylloscopus trochilus*). Näha oli ka ühte kaelustuvi (*Columba palumbus*) ning kuulda muusträstast (*Turdus merula*), siisikest (*Carduelis spinus*) ja pasknääri (*Garrulus glandarius*). Metsaservades laulis metskiure (*Anthus trivialis*) ja pruunselg-põõsalinde (*Sylvia communis*).

Lagedal kuival looalal pesitsevad vähemalt kaks paari suurkoovitajat (*Numenius arquata*), mis on III kategooria kaitsealune liik. Palju on alal põldlõokesi (*Alauda arvensis*), vähemalt 10 paari; kahes kohas oli kuulda-näha põõsastel ka kadakatäksi (*Saxicola rubetra*).

Järvekese ümbruses on dominantliikideks rootsiitsitajad (*Emberiza schoeniclus*) ja kõrkja-roolinnud (*Acrocephalus schoenobaenus*), kuid seal laulsid ka ööbik (*Luscinia luscinia*) ning salu-lehelind.

Kokkuvõttes võib nentida, et kaevanduse rajamine ei mõju kuigivõrd linnustikku vaesestavalt, sest valdavalt pole sealne linnustik kuigi spetsiifiline – neid liike leidub laialt ja arvukalt. Ainsaks oluliseks ja kaitsealuseks liigiks siin on suurkoovitaja, kelle arvukus Eestis pole hetkel kahanev, vaid üsna stabiilne või kohati isegi tõusev.